

ПРЕС КЛИПИНГ

2. септембар 2014.

НАСЛОВИ

- I srpske banje menjaju vlasnika;(стр.2)
 - Rezervisane nabavke spasavaju invalide;(стр.3)
 - Tekstilci prepolovili proizvodnju;(стр.4)
 - Dom sindikata na listi za prodaju;(стр.5)
 - Како се Дворана дома синдиката нашла на листи за продају?;(стр.7)
 - Umeto li da vodimo socijalni dijalog?;(стр.9)
 - Агенција (не) знашта продаје;(стр.10)
 - Најбоље се живи у Смедереву, па у Новом Саду, Панчеву...;(стр.11)
-

I srpske banje menjaju vlasnika

J. Ž. S.

Na spisku Agencije za privatizaciju među 502 preduzeća za prodaju našli se, takođe, banjska imovina i specijalne bolnice. Ne podrazumeva se prodaja izvora, koji su prirodno blago i koji će ostati državi

NAJAVA da srpske banje i specijalne bolnice, među kojima je i pet objekata u vlasništvu Fonda za penzijsko-invalidsko osiguranje, biti privatizovane, digla je prašinu u srpskoj javnosti. Ostalo je nejasno šta je u stvari predmet privatizacije i da li će novog vlasnika dobiti i lečilišta zbog kojih je PIO već godinama u sporu oko vlasništva.

Dok u PIO fondu smatraju da je prodaja samo jedan od načina raspolaganja imovinom i da je mnogo kvalitetnije razmišljati u pravcu strateškog partnerstva, dokapitalizacije, zajedničkog ulaganja, dotle se iz Agencije za privatizaciju mogu čuti stavovi da su banje izuzetno značajan resurs Srbije koji otvara velike mogućnosti za ulaganja, naročito sada kada postoji veliko interesovanje investitora. Ukoliko se sada ne krene u privatizaciju i ulaganja vrednost banja i specijalnih bolnica će, po njima, sve više padati.

- Na koji način će ti objekti biti revitalizovani procenićemo u direktnoj saradnji sa državom, a postupak koji je Agencija za privatizaciju pokrenula u smislu prikupljanja pisama zainteresovanosti za banje može da bude od značaja za Fond. Putem informacija koje Agencija bude dobila na ovaj način svoju imovinu ćemo staviti u funkciju kroz onaj oblik partnerstva koji će dati najbolje rezultate - kaže Jelica Timotijević, direktor sektora za odnose sa javnošću PIO fonda.

Fond je, prema njenim rečima, pokrenuo 27 sudskih sporova za potvrđivanje vlasništva na objektima koje koriste specijalne bolnice, od čega je, do danas, pravnosnažno odlučeno i potvrđena svojina Fonda na osam nekretnina. U toku je još 19 sudskih sporova.

PRODAJA OD 1. DECEMBRAPODACI o vrednosti imovine, poslovanju, kapacitetima koji su na prodaju i način njihove prodaje trebalo bi da do kraja septembra budu dostavljeni Agenciji za privatizaciju. Na osnovu toga oni će napraviti predlog privatizacije najkasnije do 1. novembra, a prodaja će početi za mesec dana, tačnije 1. decembra, pošto se o tome izjasni nadležno ministarstvo.

- Od osam okončanih sudskih sporova i donetih pravnosnažnih sudskih odluka, jedan objekat nije u funkciji, odnosno ne radi, a ostali su u funkciji specijalnih bolnica, odnosno koriste se za namenu zbog koje su i osnovani - kaže Timotijević.

Privatizacija srpskih banja ne podrazumeva, kako objašnjavaju nadležni, prodaju izvora koji su prirodno blago i oni će ostati u vlasništvu države. Pravo njihovog korišćenja biće preneto novom vlasniku uz određenu nadoknadu koja se plaća po već utvrđenim tarifama. Specijalne bolnice i banje, koje su na spisku Agencije za privatizaciju, a oko čijeg vlasništva Fond PIO vodi sudske sporove sa državom, najavljeno je, neće biti na prodaju.

Interesovanja investitora za kupovinu banja nezvanično ima, a da li će do prodaje doći zavisi pre svega od zainteresovanih strana, među kojima nije samo PIO fond, već i ministarstva zdravlja, trgovine, turizma i telekomunikacija.

PIO FOND

NA listi od 502 preduzeća za koja će država pokušati da pronađe kupca je i pet banja za koje postoje pravosnažne sudske odluke da su one u većinskom vlasništvu PIO fonda. Tu spadaju specijalne bolnice „Žubor“ u Kuršumlijskoj Banji, „Merkur“ u Vrnjačkoj Banji, „Zlatar“ u Novoj Varoši, „Čigota“ i „Sokobanja“.

<http://www.novosti.rs/vesti/srbija.73.html:508124-Rezervisane-nabavke-spasavaju-invalidi>

Rezervisane nabavke spasavaju invalide

D. Stojanović

Samostalni sindikat zanatstva, usluga i preduzetništva Srbije o zaštitnim radionicama. Zasada izuzete iz restrukturiranja, ali kubure sa isplatom zarada

NIŠ - Zbog hroničnog nedostatka posla, uz sve druge specifične probleme, preduzeća - zaštitne radionice koje zapošljavaju osobe sa invaliditetom, već godinama, tavoru na ivici provalije. Da bi se ovaj problem bar koliko-toliko ublažio - kako su u Nišu istakli predstavnici Samostalnog sindikata zanatstva, usluga i preduzetništva Srbije - jedno od rešenja je da se Zakonom o javnim nabavkama predvidi obaveza takozvanih rezervisanih nabavki za pomenute firme, te da one i dalje ostanu pod patronatom države jer im, u protivnom, pretilo potpuno gašenje. Tada bi bez posla moglo da ostane još nekoliko hiljada ljudi...

Inače, 62 zaštitne radionice - koliko ih trenutno ima u Srbiji - država trenutno tretira na nešto drugačiji način od ostalih preduzeća u restrukturiranju jer su, u prvom krugu nove privatizacije, izuzete iz tog postupka. Međutim, to je slaba uteha za zaposlene u ovim kolektivima, zato što sve manje imaju posla, dugovi prema državi se gomilaju, a većina njih se više i ne seća kada je primila platu...

Primeru radi, zaposlenima u niškom „Metalcu“ zarade kasne 47, a u radionici „Vuk Karadžić“ čak 100 meseci, dok je u „Elmontu“ situacija samo neznatno povoljnija.

Statistika pokazuje da u Srbiji ima 850.000 invalida po rođenju, a zaposleno je tek nekoliko hiljada. Kada je reč o Nišu, ovde ima 28.000 takvih osoba i, u tri zaštitne radionice, angažovano ih je ukupno 163.

ZADOVOLJNI- GRAD Niš čini dovoljno kako bi pomogao zaštitnim radionicama i maksimalno smo angažovani po tom pitanju. Kao primer, ističem „Elmont“ koji će uspostaviti saradnju sa Direkcijom za izgradnju grada i Toplanom - kaže resorni većnik Branislav Ranđelović.

U takvim okolnostima, direktori sve tri pomenute niške zaštitne radionice apsolutno podržavaju stav Sindikata, ali traže i neko međurešenje, kako bi, u međuvremenu, izbegli gašenje...

- Zasad nekako radimo. Zarade su vrlo niske, ali redovne. Da bismo došli do posla, prinuđeni smo da naše radnike sa telesnim ili mentalnim oštećenjem, ponekad, šaljemo i van grada - kaže direktorka „Elmonta“, Gordana Labović.

Prema rečima direktora štamparije „Vuk Karadžić“, Bratislava Stojkovića, kada bi samo deset odsto javnih nabavki bilo rezervisano za zaštitne radionice, to bi bila garancija njihovog dobrog rada.

- Svim gradonačelnicima i predsednicima opština u kojima postoje ovakva preduzeća uputili smo dopis, sa molbom da u lokalnim budžetima predvide sredstva za rezervisane javne nabavke. Za razliku od Vojvodine, gde su nam nesebično izašli u susret, u ostalom delu Srbije bili su potpuno nezainteresovani i ostali smo bez odgovora - kaže predsednik Samostalnog sindikata zanatstva, usluga i preduzetništva Srbije, Mitar Kostić.

Inače, na sastanku u Nišu, kao poseban problem, istaknuto je izbegavanje zakonske obaveze upošljavanja invalida, pa mnoge firme radije prihvataju i da plate „penale“ od po nekoliko stotina hiljada dinara.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/tekstilci_prepolovili_proizvodnju_4.html?news_id=288220

AKTUELNO - Izveštaji o poslovanju privrede u prošloj i ovoj godini pokazuju zastrašujući pad

Tekstilci prepolovili proizvodnju

AUTOR: I. NIKOLETIĆ

Beograd - Gotovo sve što je prerađivačka industrija proizvela u prethodnoj godini, odnosno čak 98,5 odsto bruto dodate vrednosti, otišlo je na otplatu kamata. Negativan neto finansijski rezultat prerađivačke industrije enormno je porastao u odnosu na prethodnu godinu sa 3.230 miliona dinara na 41.282 miliona, što je 13 puta ili 1300 procenata.

Skoro trećina kumuliranih gubitaka privrede potiče od firmi iz sektora prerađivačke industrije, iznose 891.387 miliona dinara i veći su za 14,8 odsto od prošlogodišnjih, dok je stopa izgubljenog kapitala porasla sa 34 na 35,6 odsto, pokazuju podaci iz godišnjeg izveštaja o poslovanju privrede koji je objavila Agencija za privredne registre.

Izveštaj koji prikazuje u najmanju ruku teško stanje u srpskoj privredi, kao i pre dva dana objavljeni statistički podaci za juli, rezignirali su privrednike jer gotovo da nisu izazvali nikakvu pažnju, ni vlasti, a ni javnosti.

- Podaci o kretanju industrijske proizvodnje za juli 2014. pokazali su svu dramatične trendove u prerađivačkoj industriji. Proizvodnja je smanjena u julu 13 odsto, dok je smanjenje u periodu januar - juli 3,2 odsto. Alarmantan je i podatak da je proizvodnja tekstila imala pad za čak 55,5 procenata. Industrija je blago povećala obim proizvodnje u odnosu na jun, za 0,2 odsto, ali je devet procenata manja od proseka za 2013., a 12,8 odsto manja nego u istom mesecu prošle godine. Privrednicima preostaje jedino da se zapitaju koji je to obim negativnih podataka koji može da inicira vanrednu sednicu Vlade i skupštinsku raspravu o najvećim problemima najvažnijeg društvenog segmenta - privrede - kaže za Danas Milan Knežević, predsednik Komore malih i srednjih preduzeća.

Samo u julu, rudarstvo je podbacilo za 32,1 odsto, eksploatacija uglja za 51,8, a snabdevanje električnom energijom, gasom i parom za 37,4 odsto. Mada je to bilo očekivano, s obzirom na štete koje su tom segmentu nanele poplave, iznenađujući je i pad proizvodnje motornih vozila i prikolica za 24,3 odsto, iako kumulativno od početka godine tu postoji rast od 8,8 odsto.

U odnosu na isti mesec prošle godine, osim proizvodnje tekstila, najveće smanjenje imala je proizvodnja metalnih proizvoda, za čak 47,4 odsto, i proizvodnja saobraćajnih sredstava za 43,3 procenta.

Kumulirani gubici privrede iznose 2.856.712 miliona dinara i beleže međugodišnji rast od 13,9 odsto. Broj preduzeća sa kumuliranim gubicima povećan je za 1.217. Gubitke iznad visine kapitala iskazalo 26.614 firmi dok je gubitke do visine kapitala iskazalo njih 39.168.

Najveće smanjenje zaposlenih od četiri odsto beleže preduzeća koja zapošljavaju od 11 do 50 radnika. Poslovni dobitak je manji za 1,9 odsto od prošlogodišnjeg, ostali prihodi su umanjeni za 5,3 odsto, dok su ostali rashodi povećani za tri procenta. Ukupan gubitak privrede iznosio je 23.119 miliona dinara, a evidentiralo ga je 32.166 firmi, dok njih 8.616 nije ni podnelo izveštaj.

Saveznik

Iluziju o blagom oporavku privrede stvorio je skokovit rast izvoza od skoro 25 odsto kao i prirast nivoa industrijske proizvodnje od 5,5 odsto. Pozitivne rezultate iskazale su grane privrede na koje nismo mogli pogrešnom politikom uticati a zavisile su više od prirode nego od ekonomske politike: poljoprivreda, rudarstvo, proizvodnja energije - kaže Milan Knežević i objašnjava da su bolji rezultati posledica i niskih statističkih baza iz 2012.

Kad bi bilo

U 2013. preduzeća su zapošljavala 991.030 radnika ili 18.970 radnika manje u odnosu na prethodnu godinu. Kuriozitet predstavlja činjenica da četvrtina od ukupnog broja firmi ne zapošljava ni jednog radnika a njihov broj je povećan u prošloj godini za 1.257. Društva bez zaposlenih najbrojnija su u sektorima trgovine na veliko i malo, 9.202 ili 35,1 odsto, zatim u prerađivačkoj industriji gde ih ima 4.504 ili 17,2 odsto, kao i 2.913 ili 11,1 odsto u stručnim, inovacionim i tehničkim delatnostima. Njihovi ukupni prihodi veći su 3,2 odsto a rashodi manji za 8,6 odsto. Ako bi svaka od tih firmi prijavila u radni odnos samo osnivača, bilo bi to novih 20.000 radnih mesta.

<http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/13/Ekonomija/1685890/Dom+sindikata+na+listi+za+prodaju.html>

Dom sindikata na listi za prodaju

Prostor Doma sindikata našao se nedavno na spisku Agencije za privatizaciju zajedno sa još 502 preduzeća, i dok sindikalci ističu da iz oglasa nije sasvim jasno šta će tačno ići na prodaju, iz Agencije za privatizaciju objašnjavaju da je Dvorana Doma sindikata društveno preduzeće, što je bio dovoljan kriterijum da se nađe na listi.

Dvorana Doma sindikata je društveno preduzeće, sa 100 odsto društvenim kapitalom, za koje postoji inicijativa za privatizaciju, što je prema Zakonu dovoljan kriterijum da se nađe na listi preduzeća obuhvaćenim javnim pozivom za prikupljanje pisama o zainteresovanosti, precizirali su za *Tanjug* Agenciji za privatizaciju.

U Savezu samostalnih sindikata Srbije navode da je taj prostor isključivo vlasništvo tog sindikata, a Asocijacija samostalnih i nezavisnih sindikata saopštila je nedavno da je zainteresovani kupac.

Sindikalcima, međutim, ističu da iz oglasa nije sasvim jasno šta će tačno ići na prodaju.

Pravnik u SSSS-u Aleksandar Marković je za *Tanjug* rekao da je prostor Doma sindikata isključivo vlasništvo Saveza samostalnih sindikata Srbije. "Uknjiženi vlasnik je Savez samostalnih sindikata Srbije, a Dvorana Doma sindikata funkcioniše kao preduzeće koje ima svoje zaposlene", rekao je Marković.

Napominje da iz poziva Agencije za privatizaciju ne vidi šta je predmet prodaje i da se o tome detaljnije može razgovarati tek kada se objave preciznije informacije o tome.

Dvoranu je osnovalo sindikalno veće SFRJ, a od 1975. godine je društveno preduzeće, koje posluje na principu dohotka i na svim ekonomskim principima, što znači da nema nikakvih dotacija niti popusta.

Glavni menadžer Asocijacije slobodnih i nezavisnih sindikata (ASNS) Dragan Milovanović kaže da vlasništvo nad Društvenim preduzećem za pripremanje i organizovanje kulturno-umetničkih i obrazovnih programa Dvorane Doma sindikata pripada državi, te da se zato i našlo na listi za privatizaciju.

ASNS je najavio da je zainteresovan za kupovinu Doma sindikata, ali ni Milovanoviću iz oglasa nije jasno šta je na prodaju, s obzirom na to da u okviru Doma sindikata postoji i Dvorana, odnosno bioskopska sala.

"Taj objekat trebalo bi da se sačuva za sve radnike i sindikate u Srbiji, jer je i izgrađena sredstvima radnika, i zašto bi dozvolili da je kupi neko drugi", kazao je Milovanović ranije za *Tanjug* napomenuvši da je u svim zemljama bivše SFRJ sindikalna imovina podeljena između sindikata.

ASNS će, dodao je, pozvati i druge sindikate da uzmu učešće u privatizaciji i, ako bude bilo moguće, da se formira konzorcijum koji bi zajednički nastupio u kupovini.

Taj sindikat je nedavno saopštio da će uputiti pismo o namerama Agenciji za privatizaciju.

Iako u SSSS tvrde da je sam prostor Doma sindikata isključivo vlasništvo te sindikalne organizacije, Milovanović tvrdi da udeo imaju i drugi sindikati.

Direktor Dvorane Doma sindikata Dragoslav Agatonović ranije je za *Tanjug* rekao da bi najbolji kupac bio "onaj koji je dobar domaćin", koji bi za uzvrat, osim ostalog, dobio Dvoranu sa izuzetnom tradicijom, lokacijom i "najboljim filmskim ozvučenjem u gradu".

Agatonović je rekao da bi kupac trebalo da uloži oko dva miliona evra, što bi bilo dovoljno da Dvorana, koja će na jesen "napuniti" 57 godina, izgleda "svetski i evropski".

Njega oglas Agencije za privatizaciju nije iznenadio, jer je Dvorana u prospektu za prodaju bila i 2007. godine, kada se javilo 10-ak zainteresovanih kupaca.

Prema rečima Agatonovića, Dvorana je društveno preduzeće, koje trenutno ima 30-ak zaposlenih, a kao vlasnik prostora se vodi Savez samostalnih sindikata Srbije. Zbog toga, dodao je, postoji "borba sa državom oko imovine".

<http://www.pravda.rs/2014/09/01/kako-se-dvorana-doma-sindikata-nasla-na-listi-za-prodaju/>

Како се Дворана дома синдиката нашла на листи за продају?

БЕОГРАД - Простор Дома синдиката нашао се недавно на списку Агенције за приватизацију заједно са још 502 предузећа, и док синдикалци истичу да из огласа није сасвим јасно шта ће тачно ићи на продају из Агенције за приватизацију објашњавају да је Дворана Дома синдиката друштвено предузеће, што је био довољан критеријум да се нађе на листи.

Дворана Дома синдиката је друштвено предузеће, са 100 одсто друштвеним капиталом, за које постоји иницијатива за приватизацију, што је према Закону довољан критеријум да се наде на листи предузећа обухваћеним јавним позивом за прикупљање писама о заинтересованости, прецизирали су у Агенцији за приватизацију за Танјуг.

У Савезу самосталних синдиката Србије наводе да је тај простор искључиво власништво тог синдиката, а Асоцијација самосталних и независних синдиката саопштила је недавно да је заинтересовани купац.

Синдикалци, међутим, истичу да из огласа није сасвим јасно шта ће тачно ићи на продају.

Правник у С С С С-у Александар Марковић је за Танјуг рекао да је простор Дома синдиката искључиво власништво Савеза самосталних синдиката Србије.

„Укњижени власник је Савез самосталних синдиката Србије, а Дворана Дома синдиката функционише као предузеће које има своје запослене“, рекао је Марковић.

Напомиње да из позива Агенције за приватизацију не види шта је предмет продаје и да се о томе детаљније може разговарати тек када се објаве прецизније иноформације о томе.

Дворану је основало синдикално веће СФРЈ, а од 1975. године је друштвено предузеће, које послује на принципу дохотка и на свим економским принципима, што значи да нема никаквих дотација нити попушта.

Главни менаџер Асоцијације слободних и независних синдиката (АСНС) Драган Миловановић каже да власништво над Друштвеним предузећем за припремање и организовање културно-уметничких и образовних програма дворана Дома синдиката припада држави, те да се зато и нашло на листи за приватизацију.

АСНС је најавио да је заинтересован за куповину Дома синдиката, али ни Миловановићу из огласа није јасно шта је на продају с обзиром на то да у оквиру Дома синдиката постоји и дворана, односно биоскопска сала.

„Тај објекат требало би да се сачува за све раднике и синдикате у Србији јер је и изграђена средствима радника, и зашто би дозволили да је је купи неко други“, казао је Миловановић раније за Танјуг напоменувши да је у свим земљама бивше СФРЈ синдикална имовина подељена између синдиката.

АСНС ће, додао је, позвати и друге синдикате да узму ушешће у приватизацији и да ако буде било могуће, да се формира конзорцијум који би заједнички наступио у куповини.

Тај синдикат је недавно саопштио да ће упутити писмо о намерама Агенцији за приватизацију.

Иако у Савезу самосталних синдиката Србије (С С С С) тврде да је сам простор Дома синдиката искључиво власништво те синдикалне организације, Миловановић тврди да удео имају и други синдикати.

Директор Дворане Дома синдиката Драгослав Агатоновић раније је за Танјуг рекао да би најбољи купац био „онај који је добар домаћин“, који би за узврат, између осталог, добио дворану са изузетном традицијом, локацијом и „најбољим филмским озвучењем у граду“.

Агатоновић је раније за Танјуг рекао да би купац требало да уложи око два милиона евра, што би било довољно да дворана, која ће на јесен „напунити“ 57 година, изгледа „светски и европски“.

Њега оглас Агенције за приватизацију није изненадио јер је Дворана у проспекту за продају била и 2007. године када се јавило 10-ак заинтересованих купаца.

Према речима Агатоновића, Дворана је друштвено предузеће, које тренутно има 30-ак запослених, а као власник простора се води Савез самосталних синдиката Србије. Због тога, додао је, постоји „борба са државом око имовине“.

Извор: Танјуг

Umemo li da vodimo socijalni dijalog?

NOVI SAD -

Sindikati u razvijenim zemljama sa poslodavcima pregovaraju o deljenju zarađenog, ali i ostvarenog viška, te je i dijalog o raspodeli spokojniji, dok je u našim uslovima privređivanja osnovna zarada manja, pa su i nesuglasice na toj relaciji veće. Kroz socijalno-ekonomske savete dijalogu između poslodavaca i sindikata pridružuje se država, kao medijator u približavanju stavova i interesa.

Koji faktori utiču na reprezentativnost sindikalnih organizacija? Da li su radnička prava u rukama izabranih pregovarača sa poslodavcima, ili otuđenih sindikalnih pojedinaca koji razmišljaju pre svega o sopstvenim interesima? Da li tražimo više od onoga što stvorimo i jesu li nam realna očekivanja u uslovima u kojima živimo i radimo?

Često se u okviru jednog preduzeća osniva više sindikata, što može biti dobro, jer jedni druge kontrolišu, ali, s druge strane, usitnjavanje kolektiva može oslabiti pregovaračku poziciju sindikata, kaže sociolog rada Boža Milošević i dodaje:

"Moraju da se oslobode dobrim delom birokratske ljuštore koje su bile prisutne ranije, naročito 80-tih godina, zatim osloboditi se toga da postoji stalna borba za lične interese, bez sagledavanja zajedničkih interesa onih drugih sa kojima treba da stupe u socijalni dijalog."

U našoj zemlji postoji više sindikalnih organizacija, a najreprezentativnije su Savez samostalnih sindikata Srbije sa oko 505 hiljada zaposlenih, Ujedinjeni granski sindikati "Nezavisnost" sa 200 hiljada aktivnih članova i 50 hiljada penzionera, dok Konfederacija slobodnih sindikata broji više od 200 hiljada članova.

Nije retkost da sindikati očekuju pomoć države u rešavanju problema sa poslodavcima. Međutim, to stvara mogućnost prevelikog uticaja vlasti na samo sindikalno rukovodstvo, jer država treba da pomogne ali ne da dominira u odnosima poslodavaca i sindikata, a javnost u radu ključna je za dokazivanje dobre sindikalne namere.

Агенција (не) знашта продаје

Простор Дома синдиката нашао се недавно на списку Агенције за приватизацију заједно с још 502 предузећа, и док синдикалци истичу да из огласа није сасвим јасно шта ће тачно ићи на продају,

из Агенције за приватизацију објашњавају да је Дворана Дома синдиката друштвено предузеће, што је био довољан критеријум да се нађе на листи.

Дворана Дома синдиката је друштвено предузеће са 100 одсто друштвеним капиталом, за које постоји иницијатива за приватизацију, што је, по Закону, довољан критеријум да се нађе на листи предузећа обухваћених јавним позивом за прикупљање писама о заинтересованости, прецизирали су у Агенцији за приватизацију за Тањуг. У Савезу самосталних синдиката Србије наводе да је тај простор искључиво власништво тог синдиката, а Асоцијација самосталних и независних синдиката саопштила је недавно да је заинтересовани купац. Синдикалци, међутим, истичу да из огласа није сасвим јасно шта ће тачно ићи на продају. Правник у ШШ-у Александар Марковић је за Тањуг рекао да је простор Дома синдиката искључиво власништво Савеза самосталних синдиката Србије.

- Укњижени власник је Савез самосталних синдиката Србије, а Дворана Дома синдиката функционише као предузеће које има своје запослене - рекао је Марковић.

Напомиње да из позива Агенције за приватизацију не види шта је предмет продаје и да се о томе детаљније може разговарати тек када се објаве прецизније информације о томе. Дворану је основало синдикално веће СФРЈ, а од 1975. године је друштвено предузеће, које послује на принципу дохотка и на свим економским принципима, што значи да нема никаквих дотација нити попушта. Главни менаџер АСНС-а Драган Миловановић каже да власништво над Друштвеним предузећем за припремање и организовање културно-уметничких и образовних програма Дворана Дома синдиката припада држави те да се зато и нашло на листи за приватизацију. АСНС је најавио да је заинтересован за куповину Дома синдиката, али ни Миловановићу из огласа није јасно шта је на продају, с обзиром на то да у оквиру Дома синдиката постоји и дворана, односно биоскопска сала.

Најбоље се живи у Смедереву, па у Новом Саду, Панчеву...

О томе како се живи у којем граду Србије један од показатеља свакако је однос просечне зараде и нето потрошачке корпе, а по том критеријуму најбоље се у Србији живи у Смедереву.

Прецизније речено, у том граду најлакше се у Србији намирају основне животне потребе. Друго место на тој листи заузима Нови Сад, треће је Панчево...

У свету се често праве табеле градова најбољих за живот, најсрећнијих места, најзадовољнијих људи, па пошто код нас званичне класификације по неком од таквих основа нема, подаци статистичара говоре да се у великим градовима код нас дефинитивно боље живи.

Директор Републичког завода за статистику Драган Вукмировић појаснио је за „Дневник” да не постоји јединствена класификација заснована на некој научној методологији која се бавим том тематиком .

- То једноставно није део статистичког система, међутим, статистика прикупља податке из различитих области - објашњава Вукмировић, додајући да је тако Смедерево најповољније за живот ако се посматра однос нове минималне потрошачке корпе и нето зараде, а да Београд заузима прво место ако није реч само о „пуком преживљавању”.

Да бисмо уопште могли говорити о условима живота, објашњава Вукмировић, морамо да знамо какав је просечан стандард грађана у Србији.

- Просечно домаћинство у Србији на храну и комуналије издваја више од половине, тачније 55 одсто, расположивих средстава за живот - каже он, и додаје да ту нису укључени одећа, обућа, транспорт, комуникације, док се, напомиње, за рекреацију и културу, односно образовање, издваја тек нешто више од пет одсто расположивих средстава.

- Ако говоримо о томе да су зараде основни извор прихода, онда је увек интересантно направити паралелу с потрошњом коју меримо кроз минималну потрошачку корпу и зараду. По том количнику, можда је изненађење, али најбољи град за живот је Смедерево - каже Вукмировић.

По његовим речима, на другом месту је Нови Сад, а следе Панчево, Београд, Шабац, Ужице, док последња три места заузимају Ниш, Лесковац и Ваљево.

Вукмировић објашњава и да је код таквог начина рангирања карактеристично да се говори о градовима који су најједноставнији за живот у смислу да се основне животне потребе најлакше намирају. Међутим, како каже, ако говоримо о квалитету живота, пуко преживљавање није једино што нас интересује, већ је то квалитет живота.

- Дефиницију квалитета живота немамо, али постоје одређени критеријуми које можемо пратити и које меримо, а то су, осим самих зарада и трошкова живота, очекивано трајање живота код мушкараца и жена, учешће запослених у укупном броју становника, вредност просечне зараде, укупан број становника и број основних школа, здравствених установа и

новоизграђених станова - каже Вукмировић, и додаје да, ако се направи једна таква листа, није изненађење што су велики градови на првом месту.

Када се све сабере, по тим индикаторима, на првом месту је Београд, на другом Нови Сад, па следе Крагујевац, Ужице, Ниш, Ваљево... Све наводи на закључак да се у великим градовима ипак боље живи. Без обзира на то што можемо говорити и о времену које проводимо у превозу, додатним трошковима, скупљим комуналијама, намирницама...

С. Г.

Одакле нам паре?

Драган Вукмировић каже да треба знати да приходе у Србији чине плате са 42 одсто и пензије са 30 одсто те да је у првом кварталу 2014. године просечно домаћинство имало на располагању 56.000 динара. За тај период укупна расположива средства просечног домаћинства у Србији била су највиша у Београду - око 68.700 динара, Војводини, која је увек негде око просека - 56.300, јужној и источној Србији - 52.000, док су најмања била у Шумадији и западној Србији - испод 50.000.